

Р Е Ш Е Н И Е
№ 277
гр.Перник, 20 март 2014 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и осми февруари през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря В.Х.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 485/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от Т.В.С.,*** против отказа на МКВП при МС да ѝ предостави възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището ѝ, засегнато от природно бедствие в размера посочен от експерт оценителите. В жалбата се излагат се доводи, че актът не съответства на целта на закона и отпуснатото обезщетение е в занижен размер, като органът въобще не е обърнал внимание, че сградата е за разрушаване.

Ответникът по жалбата-Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си пълномощник пледира за отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Административен съд Перник, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска изменението му. Срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване на писмо с изх. № 12/Д-4929-1 от 04.03.2013г., приложено по делото ведно с обратна разписка удостоверяваща връчването му. Отделно от това в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК и се констатира, че пак жалбата е в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител на ответника по жалбата за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б”, т. 2696 на МКВП при МС, същото съставлява волеизявление да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал.

1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност.

По основателността:

С молба вх. № 159 от 22.05.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателката е поискала да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището ѝ. Към молбата си е приложила документите по чл. 28 от ПОД на МКВП при МС.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е обявил бедствено положение на територията на община Перник и е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налично конструктивно становище, в което са описани вида и характера на вредите, а оценката за тях е 11 200.00лв..

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 38 797 995лева, от който 10 000 000лв. за възстановителна помощ, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто-да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2. С решение № 1 от 11.02.2013г., от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 2696, МКВП при МС е предоставила възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището на жалбоподателката, засегнато от природно бедствие в размер на 7 504лева, като за разликата до пълния размер е налице отказ.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на акта, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

Закона за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6

Атакувания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган-МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Към момента на произнасяне съставът на комисията е определен със заповед по чл. 2, ал. 5 от ПОД на МКВП при МС от Министър председателя на РБ. На проведеното заседание на 11.02.2013г. са присъствали повече от половината от членовете на комисията. От така установените факти се налага извод, че при постановяването на отказа

административният орган е имал необходимия кворум по чл. 6, ал. 1 от ПОД на МКВП и е бил компетентен да постановява решения. Акта, е в писмена форма, но няма необходимото съдържание посочено в чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. То следователно искането е прието за редовно и отговарящо на изискванията на правилника и това безспорно се установява от доказателствата по делото. При това положение ответника е следвало да издаде акта при стриктно спазване разписаните правила в ПОД на МКВП при МС и след изясняване на всички факти и обстоятелства имащи значение за случая. От съвкупния анализ на доказателствата по делото настоящия състав приема, че в случая административния орган е подхождал формално, избирателно и без да се съобрази с административно производствените правила, които са гаранция за постановяването на законосъобразен административен акт. Не се е съобразил и с общите принципи залегнали в АПК-равенство, прозрачност, последователност и предвидимост. От доказателствения материал по делото, които като неоспорен от страните се цени в цялост е видно, че административния орган е започнал процедура по предоставяне на средства за възстановителна помощ на пострадало от природно бедствие-земетресение лице, но не го е приключил в съответствие с административно производствените правила. Не подлежи на доказване и е безспорно, че населението на цялата община Перник и всички държавни институции се изправиха пред природно бедствие, което нанесе много поражения върху сградния фонд и на общината и на физическите лица и като цяло държавата се оказа изненадана/неподготвена и действаща бавно. За предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия в Закона за държавния бюджет за 2013г. са предвидени 70 000мил. лева. Тъй като става въпрос за разпределяне на средства директно от централния бюджет МКВП при МС следва стриктно, прецизно и при равни условия да се произнася. След като ответника е приел, че молителят е пострадало лице от природно бедствие е бил длъжен да оцени постъпилото искане за финансиране по реда на чл. 29, ал. 2 от правилника, във вр. с пар. 1 от допълнителните му разпоредби, като предоставената за всеки обект помощ е следвало да се определи в зависимост от претърпените вреди в размер, осигуряващ на лицата по чл. 26, ал. 2 жилище, в което има едно жилищно помещение, кухня или кухненски бокс, баня-тоалетна и едно складово помещение и няма опасност за здравето и живота на гражданите. Доказателства за спазване на тези норми от страна на ответника по жалбата не са налице. Това е единствения нормативно регламентирания ред по който следва да се определи размера на отпуснатата възстановителна помощ. С атакуваното решение ответника е отпуснал на жалбоподателката възстановителна помощ в размер на 7 504лв., но липсва изследване дали този размер на възстановителната помощ удовлетворява изискването на чл. 29, ал. 2 от правилника-да осигури на жалбоподателя минимално необходимите битови условия за едно жилищно помещение, кухня или кухненски бокс, баня-тоалетна и едно складово помещение и да няма опасност за неговото здраве и живот. От наличните по делото протоколи и конструктивни становища е видно, че сградата е обявена за разрушаване, тъй като е негодна за експлоатация, с нарушена конструкция и е опасна за обитаване. Липсват мотиви, които да съдържат фактически и правни основания за отказа възстановителната помощ да бъде в пълния размер на щетите, официално установени и оценени от общинската комисия на 11 200лв. и така поискани и от Кмета на община Перник. Критериите за определяне размера на възстановителната помощ заложи в представения по делото доклад и приети от МКВП не могат да се ползват за мотиви на

акта. Те поставят в неравностойно положение получилите възстановителна помощ през 2012г. лица, от тези получили такава през 2013г. в следствие на едно и също събитие, което се установява чрез справка на сайта на ответника от една страна, а от друга липсва индигия за съобразяването им с чл. 29, ал. 2 от правилника. Също така те не регламентират по никакъв начин сгради обявени за разрушаване, за да се прилагат каквито и да било критерии по отношение на жалбоподателката. Чрез тях е нарушен основен принцип на АПК за равенство - чл. 8, ал. 2 от АПК, според който в пределите на оперативната самостоятелност, при еднакви условия, сходните случаи се третират еднакво.

Поради изложеното отказът да се предостави възстановителна помощ, в поискания и официално установен размер е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на процесуалното изискване решенията на изпълнителната власт да бъдат мотивирани, т.е. да съдържат кратко изложение на фактическите и правни основания за тяхното издаване и от които да е видна волята на органа. При липса на мотиви, от които да е видна волята на административния орган, защо не приема цялостния размер на официално установената вреда при положение, че сградата е опасна за обитаване, а даденото проектно решение е разрушаване, следва да се приеме, че акта е немотивиран. Налице е нарушение свързано с изискването на закона относно формата на издадения административен акт, което е достатъчно основание за отмяна на акта.

Спазването на административно производствените правила са гаранция от една страна за постановяването на законосъобразен административен акт, а от друга за защита правата и интересите на участниците в административното производство. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, регламентира задължителното съдържание на административните актове, когато те са издадени в писмена форма. При липсата на един от посочените реквизити е налице нарушение свързано със изискването на закона относно формата на издадения административен акт. Не всяко нарушение на административно производствените правила е основание за отмяна на акта, а само това което е съществено. Теорията и съдебната практика трайно са установили кога едно нарушение е съществено по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК и следователно е основание за отмяна на акта. Необходимо е то да е повлияло или е могло да повлияе на съдържанието на акта или е довело до нарушаване правото на защита на неговия адресат.

При преценката си относно характера на допуснатото от административния орган нарушение, решаващият състав намира, че същото е съществено, тъй като не са съобразени от комисията относими факти и обстоятелства свързани с наличието или липсата на минимално необходимите битови условия за живеене.

При отмяна на административния акт според правилото на чл.173 от АПК, съдът има правомощие да реши въпроса по същество или да върне преписката на административния орган за ново произнасяне. Естеството на акта не позволява решаване на спора по същество от съда. Отпускането на възстановителна помощ и нейният размер е изцяло в компетентността на административния орган - МКВП към МС, на когото с нормативен акт е предоставена компетентност да определи лицата, на които следва да се отпусне помощ и в какъв размер да е тя. Поради изложеното преписката следва да бъде върната на административния орган за произнасяне по реда на чл. 29, ал. 2 във вр. с пар. 1 от ПОД на МКВП при МС и да се прочете конструктивното становище и експертната оценка, след което да се постанови мотивирано решение.

За предоставената възстановителна помощ в размер на 7 504лв. решението на МКВП при МС не се обжалва и е влязло в сила.

Разноски не се претендират, поради което и не се присъждат.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. и чл. 173 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказа на МКВП при МС да отпусне на Т.В.С.***, възстановителна помощ за имот находящ се *** над размера от 7 504 лв. до пълния размер от 11 200 лв. на официално установените щети по жилището й.

ИЗПРАЩА делото като преписка на МКВП при МС, която с мотивирано решение да реши въпроса по същество чрез правилото по чл. 29, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия:/п/